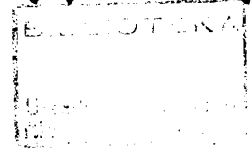

Warszawa, 21 października 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

F41c 5/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 23694.

Kl. 72 h, 5/01.

Charles Gabriel Petter
(Paryż, Francja).

Pistolet samoczynny.

Zgłoszono 26 lutego 1935 r.

Udzielono 8 sierpnia 1936 r.

Pierwszeństwo: 9 marca 1934 r. (Francja).

Niniejszy wynalazek dotyczy pistoletów samoczynnych, w których siła odrzutu działa na ruchomy zamek, który, posuwając się ku tyłowi, powoduje wyciągnięcie i wyrzucenie wystrzelonej łuski, podczas zaś swego ruchu powrotnego wyciąga górny nabój z magazynka, umieszczonego w chwycie broni, i wprowadza go w komorę naboju lufy.

Wynalazek ten ma zwłaszcza na celu uproszczenie składania i rozbierania broni, co ułatwia jej utrzymanie w porządku, umożliwienie w razie uszkodzenia mechanizmu odpalającego zastąpienia go innym bez unieruchomiania broni w zbrojowni oraz zwiększenie bezpieczeństwa przy użyciu broni. Dla zadosyćuczynienia tym wy-

maganiom zostały wprowadzone udoskonalenia, stanowiące przedmiot niniejszego wynalazku.

Według wynalazku obsada mechanizmu kurkowego, zawierająca kurek i mechanizm spustowy, jest wykonana jako jeden zespół, aby można ją było włożyć w szkielet broni, gdzie ją unieruchomia w należytem położeniu zamek, osadzony na swoich wodzidłach.

W dobrej postaci wykonania udoskonalonego pistoletu wodzidła, wykonane dla ruchomego zamka w górnej części szkieletu, urywają się w tylnym końcu i są zastąpione odpowiednimi wodzidłami, wykonanymi na dającej się wymieniać obsadzie mechanizmu kurkowego.

Lufa posiada pod komorą naboju ucho, połączone zapomocą dźwigni z osią, przymocowaną do szkieletu, która według wynalazku pokrywa się z osią zatrzymywacza zamka.

Sprężyna, dosylająca zamek, jest umocowana na stałe na żerdzi prowadniczej i napięta pomiędzy nieruchomą nasadą i nasadą poślizgową tej żerdzi, przyczem żerdź jest połączona przegubowo zapomocą dwóch dźwigni z osią zatrzymywacza zamka, wskutek czego wystarczy wyciągnąć tę ostatnią oś, aby odłączyć od szkieletu cały zespół, złożony z ruchomego zamka, lufy, sprężyny dosylającej zamek i jej żerdzi prowadniczej.

Zaczep magazynka posiada według wynalazku palec zabezpieczający, który rygluje spust, gdy magazynek jest wyjęty, co uniemożliwia spowodowanie nieoczekiwanego strzału w przypadku, gdyby w lufie został zapomniany nabój.

Długość iglicy jest taka, że przy spuszczonej kurku grot iglicy nie wystaje za przedni płask zamka, wskutek czego uderzenie po spuszczonej kurku nie może spowodować zbitcia kapiszona naboju, znajdującego się w lufie.

Na kurku oprócz zęba, za który zaczepia występ zaczepu kurkowego w położeniu odwiedzionem kurka, znajduje się inny ząb, za który zaczepia ten sam występ zaczepu kurkowego, gdy kurek wyskoczy z pod palca strzelca, gdy ten go odwodzi jeszcze przed osiągnięciem przez kurek położenia odwiedzionego.

Inne zalety niniejszego wynalazku są podane w opisie, który dotyczy przykładu wykonania pistoletu samoczynnego, w którym zastosowano jednocześnie wszystkie udoskonalenia, stanowiące przedmiot wynalazku.

Załączone rysunki przedstawiają wspomniany przykład wykonania pistoletu samoczynnego.

Fig. 1 przedstawia przekrój osiowy pi-

stoletu bez magazynka, fig. 2 — poprzeczny przekrój wzdłuż linii $A - B - C - D - E$ na fig. 1, fig. 3 — przekrój pionowy wzdłuż linii $F - H - I - J$ na fig. 2, fig. 4 — poprzeczny przekrój wzdłuż linii $C - K$ na fig. 1, fig. 5 — poprzeczny przekrój wzdłuż linii $N - M$ na fig. 1, fig. 6 — przekrój poziomy wzdłuż linii $O - P$ na fig. 1, fig. 7 — widok z tyłu broni wtedy, gdy kurek już uderzył w iglicę, fig. 8 — częściowy przekrój pionowy, przedstawiający magazynek w chwili oddziaływania na palec zatrzymywacza zamka, fig. 9 — widok z boku szkieletu broni, fig. 10 — zewnętrzny widok z boku pistoletu według wynalazku.

Jak w znanych pistoletach samoczynnych szkielet stanowi stalowy blok, wydrążony zapomocą freza i posiadający chwyt 1, łożysko 2 i wodzidło 3 ruchomego zamka.

W rozpatrywanym przykładzie wykonania wodzidła 3 są urwane w tylnej części i szkielet jest wydrążony tak, aby można było umieścić obsadę mechanizmu kurkowego. Obsada ta składa się z dwóch bocznych ścianek 5 (fig. 3), złączonych ścianką grzbietową 6. W górnej swej części ścianki 5 posiadają występ, opierający się o krawędzie 7 szkieletu pistoletu, i języczek 8, stanowiący przedłużenie wodzideł 3. Po wprowadzeniu obsady mechanizmu kurkowego do szkieletu tak, by weszła pomiędzy ściankę 9 (fig. 1), tylny dziób 10^b i ścianki boczne 10^a (fig. 9), zostaje ona zamocowana w położeniu właściwem zapomocą ruchomego zamka 10, osadzonego na swych wodzidłach. Pomiędzy ściankami 5 obsady mechanizmu kurkowego jest umieszczony kurek 11, obracający się około nieruchomej osi 12 i osadzony przegubowo w uchu 12^a żerdzi prowadniczej 13, prowadzącej sprężynę 15, napiętą pomiędzy stopą 17 zaczepu kurkowego 18 i podstawą albo nakrętką 16, nakręconą na koniec żerdzi 13. Zaczep kur-

kowy 18 obraca się na osi 19 pomiędzy ściankami 5 i posiada dwa występy 20 i 21. Występ 20 styka się z poprzeczką 22 szyny spustowej 23, której boczne ramiona 24 są prowadzone w rowkach albo wodźidłach 25 szkieletu. Szyna 23 posiada na przedniej części występ 26, który wchodzi w wydrążenie 27 języczka spustowego 28, obracającego się około osi 29. Występ 26 jest osadzony przegubowo na języczku spustowym w miejscu 32. Przedni koniec szyny spustowej opiera się o napiętą sprężynę 34, która stara się ustawić języczek spustowy 28 i szynę 23 odpowiednio w położenie, które one zajmują na rysunku (fig. 1). Naciskając wielkim palcem ręki, która trzyma broń, na uchwyt 11ª kurka 11 o powierzchni karbowanej, odciąga się kurek, który zostaje zatrzymany w położeniu odwiedzionem zapomocą występu 21 zaczepu kurkowego 18, wchodzącego w wycięcie 35 kurka, przyczem sprężyna 15 zostaje napięta do maximum. Gdy spust 28 zostaje naciśnięty, poprzeczka 22 szyny spustowej odpycha występ 20 zaczepu, który obraca się około osi 19. Wówczas występ 21 wyskakuje z wycięcia 35 i zwalnia kurek, który pod działaniem sprężyny 15 uderza w iglicę. Cofający się po wystrzale zamek 10 odrzuca kurek w położenie odwiedzione.

Cofający się zamek naciska na szynę spustową i opuszcza ją wdół, przyczem połączenie poprzeczki 23 i występu 20 zostaje przerwane, wskutek czego zaczep kurkowy 18 zostaje zwolniony i pod działaniem sprężyny 15 występnem 21 zatrzymuje kurek w położeniu odwiedzionem.

Obsada mechanizmu kurkowego posiada ponadto na jednej z górnych krawędzi przedłużenie 37, które wchodzi w podłużną szczelinę 38 (fig. 3) zamka 10 i stanowi wyrzutnik wystrzelonej łuski, jak to będzie dalej objaśnione.

W szkielecie broni poniżej wycięcia 30, przez które przechodzi języczek spustowy,

są wykonane dwa współosiowe wydrążenia, oddzielone od siebie ścianką 39 posiadającą pośrodku otwór. Jedno z wydrążeń jest połączone z dwoma wgłębieniami, wyfrezowanymi w ściance szkieletu broni, w które wchodzi ramiona 40 i 41, stanowiące jedną całość z osią 45. Ramię 40 posiada występ 42, a ramię 41 — występ 43. Pomiedzy ścianką 39, przez której środkowy otwór przechodzi oś 45, a nakrętką 46, nakręconą na gwintowany koniec 47 osi 45, jest napięta sprężyna 44. Gdy magazynek jest wyjęty, sprężyna 44 wciąga do wnętrza wycięcia 30 występ 42, stanowiący zatrzym zabezpieczający języczka spustowego 28. Ten ostatni nie może być wprowadzony w ruch, gdy magazynek jest wyjęty z broni i gdy w komorze nabożowej pozostaje jeszcze jeden nabój. Gdy magazynek 48 jest wstawiony i wsadzony aż do końca w chwyt broni, odpycha on ramię 41 (fig. 8), którego występ 43 wchodzi w wyżłobienie 49 w ściance magazynka i rygluje ten ostatni. W tem zaryglowanem położeniu występ 42 jest usunięty z drogi języczka spustowego, który można wówczas wprowadzić w ruch. Aby zwolnić magazynek wystarczy nacisnąć do końca zewnętrzną karbowaną powierzchnię nakrętki 46, co spowoduje cofnięcie się występu 43.

Jak w znanej już broni samoczynnej chwyt posiada po bokach wydrążenia 50, zakryte dwiema okładkami 51 z lanego materiału albo z drzewa, o powierzchni karbowanej lub rowkowanej w paski, umocowanymi zapomocą śrub 52. W celu zapewnienia ciągłości chwytu, poniżej powierzchni grzbietowej 4a obsady mechanizmu kurkowego, pomiędzy ściankami 54 chwytu jest osadzona uzupełniająca część 53, unieruchomiona zapomocą przetyczek 55, których końce wychodzą na powierzchnię tych ścianek.

Ruchomy zamek 10 jest, jak już wspomniano, osadzony na wodźidłach 3 szkiele-

tu, przyczem posiada on przedni występ 56, poruszający się w łożysku 2 na przodzie szkieletu. Występ ten ma otwory 58 i 59 oraz pierścieniowe gniazdo 60. Lufa 62 przechodzi przez otwór 61 w zamku 10 i posiada na części swego obwodu nasady 63, które w stanie spoczynku wchodzą w odpowiednie wewnętrzne rowki zamka 10. W dolnej części komory nabojoyej lufa posiada nasadę 64, na której są osadzone przegubowo w miejscu 65 dwie dźwignie 66. Do wolnych końców tych dwóch dźwigni dołącza się żerdź sprężyny dosyłającej. W przedstawionym przykładzie żerdź tę stanowi rurka 67, której końce są zakryte z jednej strony główką 68, przytwierdzoną do rury 67 zapomocą zawleczeni 69, z drugiej zaś strony zapomocą grzybka 70, który może swobodnie przechodzić przez otwór 59 w ruchomym zamku. Sprężyna dosyłająca jest założona na rurkę 67 i napięta pomiędzy podstawą 72 główki 68 a krążkiem 73, normalnie przytrzymywanym przez grzybek 70.

Gdy lufa jest włożona w zamek 10, jak to przedstawiają rysunki, zespół sprężyny dosyłającej 71 i jej rurkowej żerdzi 67 łatwo się zakłada na miejsce, główka zaś 68 wchodzi pomiędzy dźwignie 66. Zamek 10, zawierający lufę i urządzenie dosyłające, może być założony na wodzidła 3 potem już, gdy obsada mechanizmu kurkowego 4 została włożona na miejsce w tylnej części chwytu, jak to wyżej wyjaśniono.

Oś 74, służąca do łączenia dźwigni 66 z główką 68 i zamocowania lufy w szkielecie pistoletu w położeniu włożonym na miejsce, przeszkadza usunięciu zamka. W tym celu oś 74 wchodzi w otwory ścianek łożyska 2 szkieletu pistoletu. Gdy ruchomy zamek 10 wraz ze zmontowanymi lufą i sprężyną dosyłającą jest założony na wodzidła 3 szkieletu, doprowadza się nawprost siebie otwory w ściankach łożyska i otwory wykonane w główce 68 i dźwigniach 66. Oś 74 wkłada się w te otwory i wtlacza za-

pomocą nacisku na skrzydełko 76; palec 77 tego ostatniego ustawia się nawprost wycięcia 78 szkieletu, w które on wchodzi częściowo, opierając się o ruchomy zamek. Aby wepchnąć oś 74 do końca, pociąga się wstecz zamek 10, napinając sprężynę dosyłającą 71 dopóty, dopóki wycięcie 79 tego zamka nie znajdzie się nawprost palca 77 i przepuści ten ostatni. Skrzydełko 76 jest wówczas przyciśnięte do boku szkieletu i opiera się o zatrzymywacz albo występ 80 zapomocą kulki, wchodzącej w otwór, wykonany w skrzydełku. Nieprzedstawiona na rysunku sprężyna wypycha kulkę, która wchodzi w wycięcie, wykonane w występie 80 i, opierając się sprężyscie o ten ostatni, rygluje skrzydełko 76 i oś 74 w położeniu, przedstawionem na fig. 10. Z drugiej strony oś 74 nie może być oswobodzona inaczej, jak tylko ustawiając wycięcie 79 nawprost palca 77; w tym przypadku oś daje się wyciągnąć z łatwością, poczem zamek 10 może być wyciągnięty wraz z lufą i mechanizmem dosyłającym.

Dopóki magazynek zawiera naboje, skrzydełko 76 zachowuje pozycję kątową według fig. 10, przyczem palec 77 wchodzi w wycięcie 48ª magazynka. Zamek 10 może swobodnie cofać się i następnie powracać w położenie normalne. Lecz gdy ostatni nabój magazynka został wprowadzony do komory nabojoyej, podajnik 81 (fig. 8) opiera się dziobem 82 o palec 77 i wypycha ten palec sprężyscie wraz ze skrzydełkiem 76 ku górze ku krawędzi 83 zamka 10. Gdy ostatni nabój zostanie wystrzelony, zamek 10 cofa się swobodnie, wyrzucając wystrzeloną łuskę, lecz jego ruch powrotny zostaje zatrzymany wskutek wejścia występu 84 w wycięcie 85. W ten sposób strzelec zostaje ostrzeżony, że magazynek jest już wypróżniony.

Jak w niektórych znanych pistoletach samoczynnych, kurek uderza w iglicę 86, prowadzoną w wywierconym otworze zamka 10 i poddaną działaniu sprężyny odrzu-

cającej 87. Trzon 86 iglicy przy zbijaniu kapiszona naboju 89 przechodzi przez przewód 88. Znanе zabezpieczenie iglicy stanowi oś 90, dająca się obracać na czopach w zamku 10 i zaopatrzona w skrzydełko 91, na które działa się wielkim palcem ręki, trzymającej broń, w celu nadania osi 90 jednego z dwóch odmiennych położeń kątowych. W jednym z tych położeń oś 90 przedstawia płask, cofnięty względem tylnego końca iglicy, w którą kurek może wówczas uderzyć, przy innym położeniu tej osi kurek uderza w cylindryczny obwód osi 90 i nie może dosięgnąć iglicy.

Długość iglicy 86 jest taka, że przy spuszczonej kurku jej grot nie wystaje poza przedni płask zamka. Uderzenie w spuszczone kurek nie może więc spowodować odpalenia naboju, znajdującego się w lufie.

Jeżeli kurek przy ustawianiu go w położenie spuszczone wyskoczy z pod przytrzymującego go palca strzelca, to nie spowoduje odpalenia naboju znajdującego się w lufie dzięki bezpiecznikowi 90.

Kurek podczas odwodzenia nie może spowodować przypadkowego odpalenia, jeżeli wielki palec strzelca zeslizgnie się z niego przedtem, nim występ zaczepu kurkowego zaczepi o ząb 35 położenia odwiedzionego, ponieważ w tym przypadku ząb zabezpieczający 35a kurka zaczepi o występ zaczepu kurkowego i zatrzyma kurek.

Fig. 6 przedstawia wyciąg 93, obracający się około osi 94 osadzonej w zamku 10 i zaopatrzony w sprężynę 93'. Podczas wstecznego ruchu zamka 10 wyciąg 93 wyciąga łuskę z komory nabojoyej i pociągają ją za sobą, dopóki nie zetknie się ona z nieruchomym wyrzutnikiem 37, wskutek czego łuska zostaje wyrzucona w znany sposób przez wyrzutnicę 95 zamka 10.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pistolet samoczynny, znamienny tem, że kurek wraz z mechanizmem spustowym jest umieszczony w dającej się usuwać obsadzie, która mieści się w szkielecie broni i jest tam utrzymywana w należytem położeniu przez zamek, osadzony na swoich wodzidłach.

2. Pistolet samoczynny według zastrz. 1, znamienny tem, że wodzidła, wykonane dla ruchomego zamka w górnej części szkieletu pistoletu, są urwane w jego tylnej części i zastąpione odpowiedniami wodzidłami, wykonanymi na dającej się usuwać obsadzie mechanizmu kurkowego.

3. Pistolet samoczynny według zastrz. 1, znamienny tem, że lufa pod komorą nabojoyą posiada znanе ucho, połączone za pomocą dźwigni z nieruchomą osią, osadzoną w szkielecie pistoletu, przyczem ta nieruchoma oś stanowi oś zatrzymywacza zamka.

4. Pistolet samoczynny według zastrz. 1 — 3, znamienny tem, że żerdź prowadnicza sprężyny dosyłającej jest połączona przegubowo z osią zatrzymywacza zamka, wskutek czego po wyciągnięciu tej osi cały zespół, składający się z zamka, lufy, sprężyny dosyłającej i jej żerdzi prowadniczej, daje się oddzielić od szkieletu pistoletu.

5. Pistolet samoczynny według zastrz. 1 — 4, znamienny tem, że zaczep magazynka posiada ramię, zaopatrzone w występ, który rygluje języczek spustowy, gdy magazynek jest wyciągnięty, uniemożliwiając w ten sposób wszelki nieszczęśliwy wypadek w przypadku, gdyby w lufie został zapomniany nabój.

Charles Gabriel Petter.

Zastępca: K. Czempiński,
rzecznik patentowy.

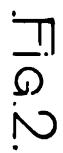

Fig.7.

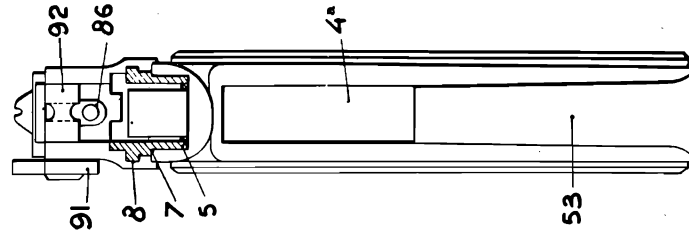

Fig.3.

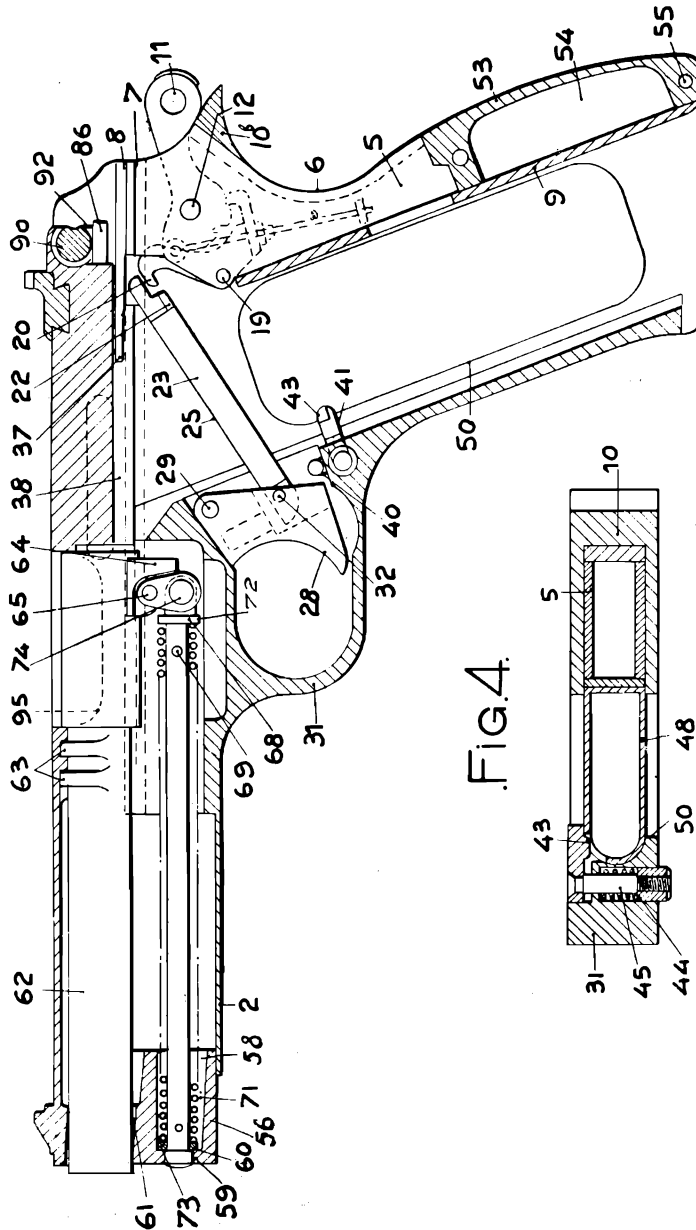
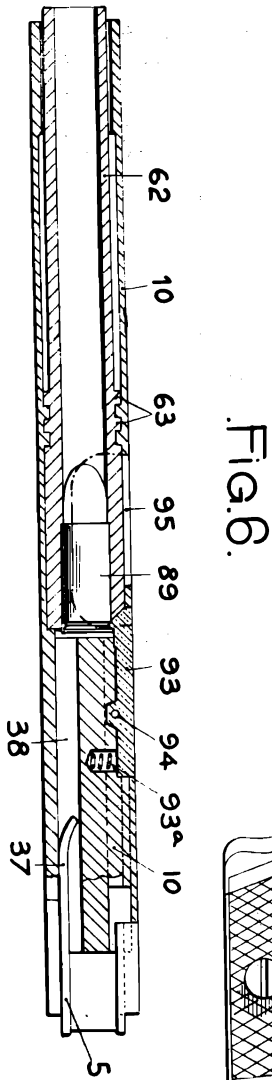
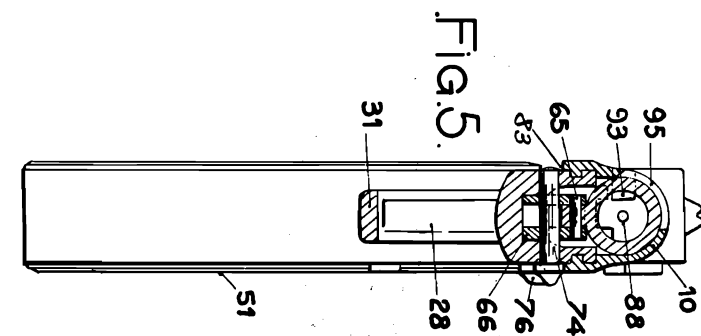
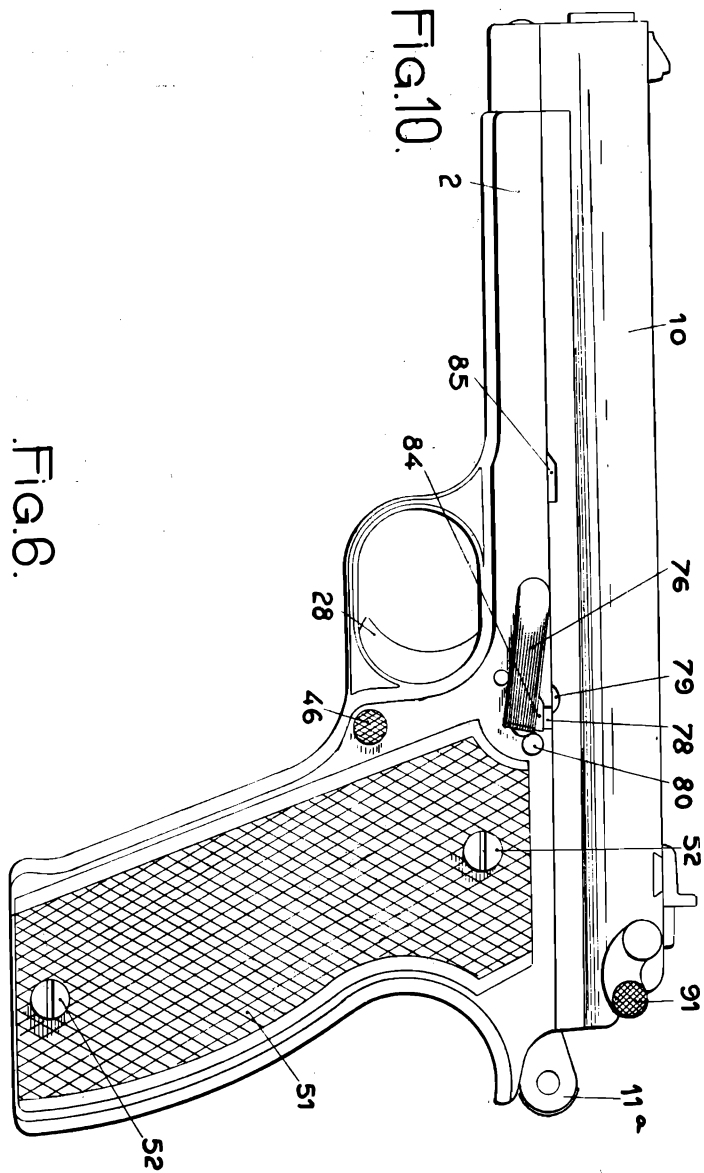
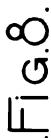

Fig.4.

Fi